

عنوان مقاله:

اثر لوامیزول بر مهار لیشمانیا ماژور در موش BALB/c

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره 14، شماره 44 (سال: 1383)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سیمین اردستانی

ناصر توسلی

بهناز قره گزلو

زهیر محمدحسن

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: عفونت انگل لیشمانیا ماژور می تواند در موش BALB/c، احشایی شود و در صورت عدم درمان دارویی، حیوان آلوده را از بین ببرد. این انگل باعث آلودگی درشت خواران تک هسته ای (ماکروفاژ) می شود که مسوولیت بلع و حذف انگل را بر عهده دارند. از آن جا که این بیماری باعث سرکوب پاسخ های ایمنی می شود و معلوم شده است که لوامیزول یک داروی تقویت کننده ایمنی است، تصمیم گرفته شد اثر لوامیزول در فرآیند بیماری لیشمانیوز احشایی ناشی از لیشمانیا ماژور در موش BALB/c بررسی شود. مواد و روش ها: لوامیزول در مقادیر 1 و 5/2 و 5 میلی گرم بر کیلوگرم وزن موش، به صورت درون صفاقی، 4 ساعت قبل و دو هفته پس از چالش با انگل عفونت زا به حیوان تزریق شد. سپس رشد زخم پوستی، پاسخ حساسیت شدید تاخیری و فعالیت بلع درشت خواران مورد بررسی قرارگرفت. یافته ها: قطر زخم و میزان مرگ و میر در گروه هایی که دارو درمانی شده بودند، به طور معنی داری کاهش نشان داد. مطالعه بلع درشت خواران تک هسته ای نیز نشان داد که لوامیزول قادر است فرآیند بلع انگل را افزایش دهد. استنتاج: نتایج این مطالعه نشان می دهد لوامیزول روند بیماری لیشمانیوز احشایی را در موش حساس BALB/c کنترل می نماید.

کلمات کلیدی:

Leishmania major, levamisole, macrophage, لیشمانیاماژور، لوامیزول، ایمنی سلولی، ماکروفاژ،

موش BALB/c

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1792319>

